

بررسی اثرات مقادیر و زمانهای مختلف مصرف نیتروژن بر خواص کمی و کیفی کنجد در شهرستان بهبهان

مهرنوش گرشاسبی^{*}، محمدرضا دادنیا^۲ و محمدرضا رفیع^۳

(۱) دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات خوزستان، دانشجوی کارشناسی ارشد زراعت، اهواز، ایران.

(۲) دانشگاه آزاد اسلامی، واحد علوم و تحقیقات خوزستان، استادیار گروه زراعت، اهواز، ایران.

(۳) ایستگاه تحقیقات کشاورزی بهبهان

مقاله با پایان نامه دانشجویی مرتبط است.

^{*}نویسنده مسئول مکاتبات Mehrnooshg2009@yahoo.com

تاریخ پذیرش: ۱۳۸۹/۱۲/۲۱

تاریخ دریافت: ۱۳۸۹/۱۰/۲۳

چکیده

جهت بررسی تاثیر مقادیر و زمان های مختلف مصرف نیتروژن بر عملکرد کمی و کیفی محصول کنجد، آزمایشی به صورت فاکتوریل در قالب طرح بلوک های کامل تصادفی با سه تکرار در شهرستان بهبهان اجرا شد. فاکتور اول شامل ۵ سطح نیتروژن (۰، ۲۵، ۵۰، ۷۵ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار) از منبع اوره و فاکتور دوم زمان مصرف نیتروژن در دو سطح بود. تیمار اول مصرف کود در دو مرحله (پیش از کشت + قبل از گلدهی) و تیمار دوم در سه مرحله (پیش از کشت + قبل گلدهی + قبل از کپسول دهی) در مقادیر مساوی مصرف شد. نتایج نشان داد که بهترین تیمار از لحاظ عملکرد دانه و عملکرد روغن دانه مربوط به مصرف ۷۵ کیلوگرم نیتروژن خالص در هکتار در دو مرحله بود. اثرات تیمارها، میزان و زمان مصرف نیتروژن، همچنین برهمنکنش متقابل آنها بر درصد روغن دانه معنی دار نبود. در مورد برخی از صفات کمی مثل ارتفاع بوته و تعداد شاخه های فرعی ملاحظه شد که با بالا رفتن مقدار نیتروژن در این دو صفت نیز افزایش معنی داری حاصل شد. با افزایش مصرف نیتروژن در این تحقیق درصد آلودگی بوته های کنجد به بیماری فیلودی و بوته میری افزایش یافت بطوریکه حداقل آلدگی در تیمار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص حاصل شد. با توجه به هدف از کشت دانه های روغنی از جمله کنجد افزایش میزان روغن قابل استحصال در واحد سطح است و با توجه به اینکه بهترین انتخاب برای تیمار کودی تیماری است که علاوه برداشتن عملکرد بالا دارای درصد روغن و عملکرد روغن بالا باشد و با هدف مصرف کمترین میزان کود بهترین، در این پژوهش بهترین تیمار مصرف نیتروژن در ارتباط با صفات مورد بررسی تیمار مصرف ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص و در دو مرحله (پیش از کشت + قبل از گلدهی) معرفی شد.

واژه های کلیدی: کنجد، نیتروژن، عملکرد دانه، درصد روغن، عملکرد روغن دانه.

مقدمه

در میان گیاهان روغنی کشت گیاه کنجد (*Sesamum indicum L.*), به لحاظ ویژگی های کیفیت دانه و تولید روغن و همچنین قدرت سازگاری در مناطق مختلف رو به گسترش است و برای کشت در بسیاری مناطق ایران از پتانسیل خوبی برخوردار است، به همین دلیل توسعه کشت آن از نظر تامین روغن خوارکی، ارزش علوفه ای کنجاله و ارزش تناوبی آن حائز اهمیت می باشد (خواجه پور، ۱۳۸۳). بررسی های به عمل آمده حاکی از آن است که کشور ایران و از جمله استان خوزستان از امکانات کافی برای رسیدن به تولید مطلوب گیاهان روغنی بر خوردار است و افزایش تولید روغن خوارکی از طریق بهبود شیوه های کشت و اصلاح ارقام پر روغن و معرفی گیاهان روغنی که مناسب کشت هر منطقه می باشند، امکان پذیر است. در این راستا نقش تغذیه صحیح گیاه بسیار حائز اهمیت بوده و موجب افزایش عملکرد کمی و کیفی محصول شده و منجر به افزایش سود آوری زارعین و کمک به توسعه کشت این محصول با ارزش خواهد شد. فراهم نمودن مقدار کافی از عناصر مورد نیاز گیاه در خاک با مصرف کودهای شیمیایی، یکی از جنبه های بسیار مهم مدیریت زراعی به منظور افزایش تولید و بهبود کیفیت محصولات کشاورزی است (سعیدی، ۱۳۸۴). اولین عنصری که کمبود آن در خاکهای مناطق خشک و نیمه خشک مطرح می شود نیتروژن است زیرا در این مناطق مواد آلی که عمدۀ ترین منبع ذخیره نیتروژن محسوب می شود اندک می باشند. نیتروژن یکی از عناصر پر مصرف جهت رشد گیاه می باشد و در واقع این عنصر را به عنوان گلوگاه رشد گیاه می شناسیم (ملکوتی و غیبی، ۱۳۷۹). کمبود نیتروژن در گیاه کنجد موجب زرد شدن بوته، نازکی ساقه ها، انشعاب دهی کمتر، ریزش برگ ها و در نهایت کاهش عملکرد گیاه خواهد شد (پاپری مقدم فرد و بحرانی، ۱۳۸۴). بررسی تاثیر عنصر نیتروژن بر صفات زراعی دانه روغنی کنجد مورد توجه تعدادی از محققین بوده است.

الحانی و حقیقت نیا در سال ۱۳۸۵ طی آزمایشی با هدف بررسی تاثیر نیتروژن شامل سه سطح نیتروژن (۱۰۰، ۵۰ و ۱۵۰ کیلوگرم) نیتروژن خالص در هکتار و روش کاربرد (در دو نوبت و سه نوبت) بر عملکرد کمی و کیفی کنجد و تعیین بهترین زمان مصرف کود در این محصول نشان دادند که بهترین نیمار به لحاظ عملکرد تیماری بود که ۵۰ کیلوگرم کود نیتروژن را در دو نوبت دریافت داشت. نتایج آزمایشی با هدف بررسی اثرات مقادیر مختلف نیتروژن بر عملکرد و اجزای آن در دو رقم کنجد نیز نشان داد که میزان کود نیتروژنه تاثیر معنی داری روی تعداد شاخه در بوته، عملکرد دانه و درصد پروتئین دانه داشت. با افزایش میزان کود نیتروژنه عملکرد دانه افزایش یافت، ولی درصد روغن دانه تحت تاثیر میزان کود نیتروژن قرار نگرفت (باپری ابرقویی، ۱۳۸۲).

Ramakrishnan و همکاران در سال ۱۹۹۴ در یک آزمایش مزرعه ای در هندوستان، پنج رقم کنجد با میزان مصرف ۹۰-کیلوگرم نیتروژن در هکتار را مورد ارزیابی قرار دادند. نتایج نشان داد که میزان عملکرد محصول تا سطح

کیلوگرم نیتروژن در هکتار افزایش یافت، مقدار روغن نیز با افزایش سطوح نیتروژن افزایش یافت. به استثنای سطح آخر نیتروژن که بطور معنی داری میزان روغن را کاهش داد. محصول کنجد بطور معنی داری در ارتباط با تعداد شاخه‌ها، تعداد کپسول در هر بوته، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه در کپسول بالاترین همبستگی مثبت را با عملکرد دانه داشت و بعد از آن تعداد کپسول در بوته، در درجه دوم اهمیت قرار گرفت. Garg و همکاران در سال ۲۰۰۵ گزارش دادند که اضافه کردن عناصر غذایی نیتروژن و فسفر به خاک موجب افزایش میزان فتوسنتز و راندمان آن و نهایتاً افزایش میزان رشد و عملکرد دانه در گیاه کنجد گردیده است. در مورد افزایش میزان روغن با مصرف نیتروژن در گیاه کنجد نتایج مختلفی گزارش شده است. Gupta و Singh در سال ۱۹۶۰ نشان دادند که مصرف مقادیر بالای نیتروژن منجر به کاهش مقدار روغن دانه می‌شود در حالی که نتایج برخی مطالعات نشان داد که درصد روغن دانه تحت تاثیر تیمارهای مصرف کود نیتروژن قرار نگرفت (سعیدی، ۱۳۸۴).

Ajewole و Busari در سال ۲۰۰۰ و Olowe در سال ۲۰۰۶ دریافتند که با افزایش مصرف نیتروژن در گیاه کنجد ارتفاع بوته و شاخه‌های فرعی گیاه افزایش یافت. هدف از این پژوهش ارزیابی اثرات مقادیر و شیوه‌های مختلف کاربرد کود نیتروژن بر خواص کنجد، افزایش عملکرد دانه کنجد با تعیین مقدار مناسب نیتروژن مورد نیاز، ممانعت از مصرف بی‌رویه نیتروژن در کشت کنجد و تعیین بهترین زمان مصرف نیتروژن جهت دستیابی به عملکرد بهتر بود.

مواد و روش‌ها

این آزمایش در تابستان سال ۱۳۸۸ در ایستگاه کشاورزی شهرستان بهبهان اجرا گردید. این ایستگاه در ۵ کیلومتری شمال شرقی شهرستان بهبهان با مشخصات جغرافیایی "۴۱° ۳۷' عرض شمالی و طول شرقی "۱۶° ۵۰' قرار دارد. ارتفاع محل از سطح دریا ۳۱۳ متر، میانگین بارندگی سالانه ۳۲۰ میلیمتر و تبخیر سالیانه $\frac{340}{1/2}$ میلیمتر و حداقل و حداکثر دما در این منطقه به ترتیب 6°C و 50°C درجه سانتی گراد بود. خاک محل کشت دارای بافت سیلیتی کلی لومی با pH برابر با $7/8$ ، میزان فسفر و پتاسیم به ترتیب معادل $7\text{ mg}/\text{ds/cm}^2$ و $310\text{ mg}/\text{ds/cm}^2$ میلی گرم در هر کیلوگرم خاک، ماده آلی $82/0$ درصد، هدایت الکتریکی $3/5\text{ ds/cm}^2$ درصد و درصد اشباع خاک نیز 45% درصد بود. این تحقیق به صورت فاکتوریل در قالب طرح آماری بلوک‌های کامل تصادفی با سه تکرار اجرا شد. فاکتور اول شامل ۵ سطح نیتروژن ($0, 25, 50, 75, 100$ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص) از منبع اوره و فاکتور دوم زمان مصرف کود نیتروژن بود. تیمار زمان مصرف کود نیتروژن شامل مصرف کود به صورت (پیش از کاشت + قبل از گلدھی) و (پیش از کاشت + قبل از گلدھی + قبل از کپسول دھی) بود. یعنی برای سطح تیماری اول کود در دو مرحله و به میزان $1/2 + 1/2$ و برای سطح تیماری دوم کود در سه مرحله و به میزان $1/3 + 1/3 + 1/3$

صرف شد. این طرح شامل ۱۰ تیمار بود. نوع رقم استفاده شده توده محلی بهبهان بود. بعد از انتخاب زمین عملیات تهیه بستر شامل شخم، دیسک و تسطیح در تیر ماه انجام گرفت. هر کرت شامل چهار خط کشت به طول چهار متر، با فاصله خطوط ۵۰ سانتی متر و فاصله بوته ها روی هر خط ۱۰ سانتی متر بود. کاشت کنجد روی پشتہ، در ۳ مرداد ماه و با دست انجام گرفت. اولین آب نیز همزمان با کشت و از بعد از آن به صورت هفتگی آبیاری گردید. به منظور دستیابی به تراکم مورد نظر در مرحله ۴-۶ برگی نسبت به تنک کردن مزرعه اقدام شد. در مرحله داشت مراحل مختلف رشد و نمو شامل تاریخ جوانه زدن شروع و پایان گلدهی ظهور اولین کپسول، زمان شروع رسیدگی، وقوع آفات و بیماریها و زمان برداشت ثبت گردید. برای تعیین برخی اجزای عملکرد مانند ارتفاع بوته، تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در کپسول (میانگین تعداد دانه در کپسول = تعداد کپسولها / تعداد دانه های شمارش شده) و وزن هزار دانه در پایان فصل رشد و هنگام برداشت از هر پلات پنج بوته بصورت تصادفی انتخاب و این اجزا اندازه گیری شدند. در پایان نیز از هر کرت دو خط وسط با حذف نیم متر بالا و پایین کرت برداشت و عملکرد دانه، وزن هزار دانه، درصد روغن دانه، درصد نیتروژن، درصد فسفر دانه، درصد پروتئین دانه (درصد نیتروژن × ضریب ۵/۳ = درصد پروتئین دانه) و عملکرد روغن دانه (عملکرد دانه × درصد روغن دانه) تعیین گردید. اعداد خام حاصل از نمونه برداری توسط نرم افزار spss تحلیل آماری شده و سپس مقایسه میانگین ها به کمک آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح ۱ درصد و ۵ درصد انجام شد.

نتایج و بحث

اثرات مقادیر و زمانهای مختلف مصرف نیتروژن بر عملکرد و اجزای عملکرد دانه (شامل تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه) و همچنین ارتفاع بوته و تعداد شاخه فرعی بوته در سطح ۱ درصد معنی دار شد. اثرات متقابل تیمارها برای عملکرد دانه و تعداد کپسول در بوته و همچنین ارتفاع بوته در سطح ۵ درصد معنی دار شد و بر تعداد دانه در کپسول، وزن هزار دانه و تعداد شاخه فرعی تاثیری نداشت (جدول ۱). عملکرد دانه کنجد حاصلضرب اجزای عملکرد یعنی تعداد کپسول در بوته، تعداد کپسول در هکتار نیتروژن خالص می باشد، تعداد کپسول در بوته مهمترین فاکتور تاثیرگذار بر عملکرد دانه کنجد است و هر گونه افزایش یا کاهش در تعداد کپسول در بوته می تواند بر روی عملکرد دانه اثر بگذارد. بیشترین عملکرد دانه متعلق به تیمار ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص بود که در گروه آماری a قرار داشت دانه اثر بگذارد. بیشترین عملکرد دانه کنجد به تیمار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص قرار داشتند تفاوت معنی داری نداشت، افزایش عملکرد تیمارهای ۷۵ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص قرار داشتند تفاوت معنی داری نداشت، افزایش عملکرد تیمارهای مصرف نیتروژن نسبت به تیمار شاهد دراین تحقیق نیز به علت افزایش تعداد کپسول در بوته و وزن هزار دانه بود (جدول ۲).

الجانی و حقیقت نیا در سال ۱۳۸۵ گزارش دادند افزایش نیتروژن باعث افزایش تعداد کپسولها و در نهایت عملکرد دانه کنجد

گردید، در مقابل برخی نتایج نشان داد که کوددهی تاثیر معنی داری بر اجزای عملکرد شامل تعداد کپسول در بوته، تعداد دانه در کپسول و وزن هزار دانه نداشته است (OsieBonsu, 1997). در مطالعات دیگری کود دهی موجب افزایش معنی دار تعداد دانه در کپسول شده است. این اختلاف در نتایج می تواند ناشی از تفاوت ارقام، شرایط محیطی، خاک محل آزمایش و یا نوع گیاه کشت شده قبلی باشد. مقایسه میانگین عملکرد دانه و اجزای عملکرد در زمانهای مختلف مصرف نیتروژن نشان داد که حداکثر میزان عملکرد و اجزای عملکرد دانه در تیمار مصرف کود در دو مرحله حاصل شد (جدول ۳). الحانی و حقیقت نیا در سال ۱۳۸۵ نیز در آزمایش خود با هدف بررسی تاثیر سه سطح نیتروژن (۱۰۰، ۱۵۰ و ۲۰۰ کیلوگرم نیتروژن و روش کاربرد نیتروژن (در دو نوبت و سه نوبت) بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم کنجد آزمایشی نشان دادند که بهترین تیمار به لحاظ عملکرد تیماری بود که ۵۰ کیلوگرم کود نیتروژن را در دو نوبت دریافت داشت. مقایسه میانگین این اجزا برای اثرات متقابل میزان و زمان مصرف نیتروژن در سطح ۵ درصد نشان داد که حداکثر عملکرد دانه در تیمار مصرف ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص در دو مرحله تولید شد. با افزایش مصرف کود نیتروژن ارتفاع بوته و تعداد شاخه فرعی گیاه نیز افزایش معنی داری پیدا کرد بطوریکه بیشترین ارتفاع بوته و تعداد شاخه فرعی در تیمار مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص افزایش مصرف کود نیتروژن ارتفاع گیاه کنجد افزایش یافت. تاثیر نیتروژن بر افزایش تعداد شاخه های فرعی نیز توسط محققان دیگری از جمله Subramanian (در سال ۱۹۷۸) و Ramakrishnan (در سال ۱۹۹۴) و همکاران در سال ۱۹۹۹ نشان دادند که با تولید شد (جدول ۲). Ajewole و Busari در سال ۲۰۰۰ و Palaniappan در سال ۱۹۹۶ نیز گزارش شده است.

جدول ۱: نتایج تجزیه واریانس صفات مورد بررسی که در آن میانگین مربعات نشان داده شده است.

میانگین مربعات							منبع تغییرات
تعداد شاخه فرعی	ارتفاع بوته (گرم)	وزن هزار دانه کپسول	تعداد کپسول در بوته	تعداد کپسول در هکتار	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	درجه آزادی	
۰/۰۳۲ns	۲/۷۵ns	۰/۰۰۷ns	۶/۵۷ns	۰/۴۳۶ns	۶۲۸۷/۶۸ns	۲	تکرار
۰/۴۹۲***	۳۲/۵۳***	۰/۱۵۲***	۸۵/۲۳***	۹۶/۸۸***	۱۲۹۵۸۸/۸۹***	۹	تیمار
۰/۵۴۲***	۳۲/۵۶***	۰/۲۴۱***	۱۵۱/۱۴***	۲۰۰/۱۲***	۱۵۷۱۲۴/۲۶***	۴	مقدار نیتروژن (N)
۱/۴۰***	۱۳۹/۰۴***	۰/۲۵۴***	۱۰۳/۱۱***	۴۱/۳۰***	۳۲۱۶۹۹/۰۵۹***	۱	زمان مصرف نیتروژن (T)
۰/۲۱۴ns	۵/۸۷*	۰/۰۳۸ns	۱۴/۸۴ns	۷/۵۳*	۵۴۰۲۵/۹۷*	۴	اثرات متقابل N×T
۰/۰۸۳	۱/۷۶	۰/۰۱۵	۷/۰۸	۲/۳۴	۱۸۲۹۰/۵۴	۱۸	خطا
٪۴/۸۵	٪۱/۲۷	٪۰/۳۸۰	٪۰/۵۶۱	٪۰/۴/۸۲	٪۱۳/۹۵		ضریب تغییرات٪

* و ** به ترتیب معنی داری در سطح احتمال ۵ و ۱ درصد و ns معنی دار نبودن را نشان می دهد.

جدول ۲: مقایسه میانگین، اثرات برهمکنش میزان و زمان مصرف نیتروژن برای صفات مورد بررسی

زمان مصرف نیتروژن	میزان مصرف نیتروژن خالص (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلوگرم)	تعداد کپسول در بوته	تعداد دانه در کپسول	وزن هزار دانه (گرم)	ارتفاع بوته	تعداد شاخه فرعی
۵/۷۹cd	۱۰۱/۹۰d	۲/۹۰c	۵۴/۰۷a	۲۵/۰۶c	۷۹۴c	.	
۶/۱۱cd	۱۰۵/۲۲bc	۳/۳۳ab	۵۱/۲۵ab	۲۶/۹۳c	۹۲۱/۰۶bc	۲۵	
۶/۲۹bc	۱۰۵/۶۵b	۳/۳۰ab	۴۸/۵۵b	۳۵/۲۶b	۱۱۴۰/۶ab	۵۰	دو مرحله ای
۶/۷۵ab	۱۰۸/۲۸a	۳/۴۹a	۴۹/۳۵ab	۳۸/۱۳a	۱۳۱۴/۳a	۷۵	
۶/۸۴a	۱۰۹/۸۶a	۳/۵۱a	۴۲/۹۲c	۳۹/۲۶a	۱۱۹۲/۱a	۱۰۰	
۵/۵۹d	۹۸/۷۶e	۲/۸۱c	۵۱/۸۴ab	۲۴/۲c	۷۰۹/۷۲c	.	
۵/۸۶cd	۱۰۱/۷۶d	۳/۲۱b	۴۸/۴۴b	۲۵/۸c	۸۰۳/۹۲c	۲۵	
۶/۲۵bcd	۱۰۳/۴۸bcd	۳/۲۹ab	۴۸/۸۳b	۳۵/۰۶b	۱۱۲۷/۹ab	۵۰	سه مرحله ای
۵/۹۵cd	۱۰۲/۳۵d	۳/۱۵b	۴۲/۰۱c	۳۳/۶b	۸۹۵/۴۷bc	۷۵	
۵/۹۷cd	۱۰۳/۰۳cd	۳/۱۵b	۳۶/۴۸d	۳۴/۲۶b	۷۸۹/۴۴c	۱۰۰	

✓ در هر ستون تفاوت بین دو میانگین که یک حرف مشترک دارند بر اساس آزمون چند دامنه ای دان肯 در سطح احتمال خطای ۵ درصد معنی دار نیست.

جدول ۳: مقایسه میانگین فاکتور زمانهای مختلف نیتروژن برای صفات مورد بررسی (آزمون دان肯 در سطح ۱٪)

زمان مصرف نیتروژن	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	تعداد کپسول در بوته	تعداد دانه در کپسول	وزن هزار دانه (گرم)	ارتفاع بوته	تعداد شاخه های فرعی
دو مرحله ای	۱۰۷۲/۴a	۳۲/۹۳a	۴۹/۲۳a	۳/۳۰a	۱۰۶/۱۸a	۶/۳۶a
سه مرحله ای	۸۶۵/۳b	۳۰/۵۸b	۴۵/۵۲b	۳/۱۲b	۱۰۱/۸۸b	۵/۹۲b

✓ در هر ستون تفاوت بین دو میانگین که یک حرف مشترک دارند بر اساس آزمون چند دامنه ای دان肯 در سطح احتمال خطای ۱ درصد معنی دار نیست.

جدول ۴: مقایسه میانگین فاکتور سطوح مختلف نیتروژن برای صفات مورد بررسی (آزمون دان肯 در سطح ۱٪)

مقدار نیتروژن خالص (کیلوگرم در هکتار)	عملکرد دانه (کیلوگرم در هکتار)	تعداد کپسول در بوته	تعداد دانه در کپسول	وزن هزار دانه (گرم)	ارتفاع بوته	تعداد شاخه فرعی
.	۷۵۱/۸۶c	۲۴/۶۳b	۵۲/۹۶a	۲/۸۶b	۱۰۰/۳۳c	۵/۶۹b
۲۵	۸۶۲/۴۹bc	۲۶/۳۶b	۴۹/۸۵ab	۳/۲۷a	۱۰۳/۴۹b	۵/۹۸ab
۵۰	۱۱۳۴/۳a	۳۵/۱۶a	۴۸/۶۹ab	۳/۲۹a	۱۰۴/۵۷ab	۶/۲۷a
۷۵	۱۱۰۴/۹a	۳۵/۸۶a	۴۵/۶۸b	۳/۳۲a	۱۰۵/۳۱ab	۶/۳۵a
۱۰۰	۹۹۰/۷۵ab	۳۶/۷۶a	۳۹/۷۰c	۳/۳۲a	۱۰۶/۴۴a	۶/۴۱a

نتایج تجزیه واریانس نشان می دهد که اثرات تیمارها، میزان و زمان مصرف نیتروژن، همچنین بر همکنش آنها بر درصد روغن دانه معنی دار نبود ولی برای عملکرد روغن دانه معنی دار تشخیص داده شد (جدول ۵). با مقایسه میانگین درصد روغن دانه ملاحظه می شود که بیشترین میزان روغن دانه (۵۴/۹۸) در تیمار شاهد و تیمار ۲۵ کیلوگرم در سه مرحله حاصل شد که اختلاف معنی داری با سایر تیمارها نداشت و همگی در گروه آماری a قرار گرفتند (جدول ۶). پاپری مقدم فرد و بحرانی در سال ۱۳۷۷ نیز نشان دادند که درصد روغن دانه تحت تاثیر میزان کود نیتروژن قرار نمی گیرد. سعیدی در سال ۱۳۸۴ نیز طی آزمایشی نشان داد که مصرف کودهای شیمیایی تاثیر آنچنانی بر صفات زراعی و اقتصادی مورد مطالعه از جمله عملکرد دانه و روغن در کنجد نداشتند و حتی در بعضی موارد کاهش درصد روغن دانه را نیز باعث شد. عملکرد روغن دانه حاصل ضرب عملکرد دانه و درصد روغن دانه می باشد و هر چند در این آزمایش در صد روغن دانه جز با ثبات عملکرد بود و تحت تاثیر هیچکدام از تیمارها قرار نگرفت اما چون عملکرد دانه افزایش یافت در نهایت عملکرد روغن دانه نیز با افزایش مصرف نیتروژن افزایش یافت. مقایسه میانگین عملکرد روغن دانه در سطوح مختلف مصرف نیتروژن نشان می دهد که بیشترین میزان عملکرد روغن دانه در تیمار ۵۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص در هکتار حاصل شد که و با تیمارهای ۷۵ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار تفاوت معنی داری را نشان نداد (جدول ۶). در مورد زمان مصرف نیتروژن نیز بیشترین میزان عملکرد روغن (۵۸۱/۳۴a) با مصرف کود در دو نوبت حاصل شد (جدول ۷). در نهایت بررسی بر همکنش این دو فاکتور (میزان و زمان مصرف نیتروژن) نشان داد که بیشترین عملکرد روغن دانه (۷۱۳/۷۷a) متعلق به تیمار مصرف ۷۵ کیلوگرم کود نیتروژن خالص در دو نوبت بود که با تیمارهای ۱۰۰ کیلوگرم در دو نوبت و ۵۰ کیلوگرم در دو و سه نوبت که به ترتیب در گروههای آماری ab, a و abc قرار داشتند اختلاف معنی داری نداشت (جدول ۸). Michelle و همکاران در سال ۱۹۷۶ مطالعات نیز نشان دادند که افزایش نیتروژن باعث کاهش درصد روغن و افزایش پروتئین دانه ها می شود، اما چون عملکرد در اثر استفاده از نیتروژن افزایش می یابد، مقدار روغن بدست آمده نیز افزایش می یابد. نتایج تجزیه واریانس نشان می دهد که اثرات میزان مصرف و زمان مصرف نیتروژن برای درصد نیتروژن و درصد پروتئین دانه کنجد در سطح ۱ درصد و اثرات متقابل این دو در سطح ۵ درصد معنی دار شده است ولی برای درصد فسفر دانه مقدار مصرف نیتروژن و بر همکنش میزان و زمان مصرف نیتروژن در سطح ۱ درصد و زمان مصرف نیتروژن در سطح ۵ درصد معنی دار شده است (جدول ۵). مقایسه میانگین این صفات در سطوح مختلف مصرف نیتروژن نشان می دهد که با افزایش مصرف نیتروژن درصد نیتروژن و درصد پروتئین دانه افزایش یافت و حداکثر میزان برای این دو صفت در تیمار ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص در هکتار بدست آمد، در مقابل با افزایش مصرف نیتروژن از درصد فسفر دانه کاسته شد بطوریکه حداکثر درصد فسفر دانه در تیمار شاهد (بدون مصرف کود) حاصل شد (جدول ۶). مقایسه میانگین این صفات در زمانهای مختلف مصرف نیتروژن نشان داد که بیشترین میزان درصد نیتروژن و درصد پروتئین دانه با

مصرف کود در دو نوبت و بیشترین درصد فسفر دانه کنجد با مصرف کود در سه نوبت حاصل شد (جدول ۷). بررسی میانگین این صفات در اثرات متقابل میزان و زمان مصرف نیتروژن نشان می‌دهد که حداکثر درصد نیتروژن (۴/۳۵a) و درصد پروتئین دانه (۲۳/۰۷a) با مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص در دو نوبت حاصل شد که با تیمار ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص در دو نوبت که در گروه آماری a قرار داشتند اختلاف معنی داری نداشتند (جدول ۸). Rao در سال ۱۹۹۳ نشان داد که مصرف نیتروژن سبب افزایش جذب نیتروژن و افزایش درصد پروتئین دانه و کاهش درصد عناصر دیگر از جمله فسفر در کنجد می‌شود. در مورد بیماری بوته میری و فیلودی ملاحظه می‌شود اثرات میزان نیتروژن برای هر دو صفت در سطح ۱ درصد معنی دارشد ولی زمان مصرف نیتروژن و برهمکنش میزان و زمان مصرف نیتروژن بر درصد بیماری‌ها تاثیری نداشت (جدول ۵). با افزایش مصرف نیتروژن درصد بوته میری و گل سبز نیز افزایش یافت بطوریکه بیشترین آزادگی در تیمار مصرف ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص مشاهده شد (جدول ۶).

جدول ۵: نتایج تجزیه واریانس صفات مورد بررسی که در میانگین مربعات نشان داده شده است.

میانگین مربعات

منبع تغییرات	درجه آزادی	درصد روغن دانه	عملکرد روغن دانه (کیلوگرم در هکتار)	درصد نیتروژن دانه	درصد فسفر دانه	درصد پروتئین دانه	بوته میری	فیلودی
تکرار	۲	۱۴۶۴/۵۱ns	۰/۰۰۳ns	۰/۰۰۰۰۹ns	۰/۰۷۸ ns	۲/۲۰ ns	۰/۱۶ns	۵/۴۵***
تیمار	۹	۳۷۴۹۲/۴۳***	۰/۰۶۴ ***	۰/۰۰۲***	۱/۷۹***	۱۳۲/۳۱***	۵/۴۵***	۱۱/۸۹***
مقدار نیتروژن (N)	۴	۴۴۸۵۴/۵۱***	۰/۱۲۳***	۰/۰۰۴***	۳/۴۴***	۲۹۲/۸۵***	۱۳۲/۳۱***	۰/۱۱ns
زمان مصرف نیتروژن (T)	۱	۹۴۷۷۶/۹۹***	۰/۰۵۱***	۰/۰*	۱/۴۴***	۰/۸۳ns	۴/۶۴ns	۰/۳۴ns
اثرات متقابل T × N	۴	۱۵۸۰۹/۲۰*	۰/۰۰۸*	۰/۰۰۴***	۰/۲۲۶*	۴/۶۴ns	۲/۱۲	۰/۱۴
خطا	۱۸	۵۱۴۳/۱۵	۰/۰۰۳	۰/۰۰۰۰۳۸	۰/۷۲	۰/۰۰۰۰۳۸	۷/۶/۸۷	٪/۱۰/۰۳
ضریب تغییرات	----	٪/۱۳/۶۵	٪/۱/۳۳	٪/۱/۸۳	٪/۱/۲۳	٪/۶/۸۷	٪/۱۰/۰۳	٪/۱۳/۶۵

✓ و *** به ترتیب معنی داری در سطح ۵ و ۱ درصد ns معنی دار نبودن را نشان می‌دهد.

جدول ۶: مقایسه میانگین فاکتور سطوح مختلف نیتروژن برای صفات مورد بررسی (آزمون دانکن در سطح٪)

میزان مصرف نیتروژن خالص(کیلوگرم در هکتار)	درصد روغن دانه	عملکرد روغن دانه (کیلوگرم در هکتار)	در صد نیتروژن دانه	در صد فسفر دانه	در صد پروتئین دانه	درصد بوته میری	فیلودی
۰	۵۴/۶۱a	۴۰.۹/۸۷b	۳/۹۰d	۰/۳۷۳a	۲۰/۷d	۱۲/۶۰a	۳/۸۵c
۲۵	۵۴/۵۴a	۴۶۹/۸۲b	۴/۰۶c	۰/۳۵b	۲۱/۵۱c	۱۶/۸۷b	۱/۸۷a
۵۰	۵۴/۳۱a	۶۱۶/۰۵a	۴/۱۳bc	۰/۳۳۱c	۲۱/۹bc	۲۰/۰c	۲/۸۱b
۷۵	۵۳/۹۶a	۵۹۷/۱۳a	۴/۲۱ab	۰/۳۲۲c	۲۲/۳۲ab	۲۷/۶۰d	۴/۷۹d
۱۰۰	۵۳/۸۲a	۵۳۲/۹۸ab	۴/۲۷a	۰/۳۰d	۲۲/۶۵a	۲۸/۹۵d	۵/۳۱d

جدول ۷: مقایسه میانگین فاکتور زمانهای مختلف مصرف نیتروژن برای صفات مورد بررسی (آزمون دانکن در سطح٪)

زمان مصرف نیتروژن	درصد روغن دانه	عملکرد روغن دانه (کیلوگرم در هکتار)	در صد نیتروژن دانه	در صد فسفر دانه	در صد پروتئین دانه	درصد بوته میری	فیلودی
دو تقسیط	۵۴/۲۴a	۵۸۱/۳۴a	۴/۱۵a	۰/۳۳۴b	۲۲/۰۴a	۲۱/۳۷a	۳/۷۹a
سه تقسیط	۵۴/۲۶a	۴۶۸/۹۳b	۴/۰۷b	۰/۳۴۰a	۲۱/۶۰b	۲۱/۰۴a	۳/۶۶a

✓ در هر ستون تفاوت بین دو میانگین که یک حرف مشترک دارند بر اساس آزمون چند دامنه ای دانکن در سطح احتمال خطای ۱ در صد معنی دار نیست.

جدول ۸: مقایسه میانگین اثرات برهمکنش میزان و زمان مصرف نیتروژن برای صفات مورد بررسی

زمان مصرف نیتروژن	خالص(کیلوگرم در هکتار)	میزان مصرف نیتروژن	درصد روغن دانه	عملکرد روغن دانه (کیلوگرم در هکتار)	در صد نیتروژن دانه	در صد فسفر دانه	در صد پروتئین دانه	بوته میری	فیلودی
۰	۵۴/۲۳a	۴۲۹/۵۹d	۳/۹۲e	۰/۳۶۳b	۲۰/۸۱e	۱۲/۷۰a	۳/۹۵de		
۲۵	۵۴/۱۰a	۴۹۷/۹۹bcd	۴/۰۸cd	۰/۳۴۳cd	۲۱/۶۵cd	۱۷/۰۸b	۱/۸۷a		
۵۰	۵۴/۸۴a	۶۲۵/۲۳ab	۴/۱۳bc	۰/۳۳۲de	۲۱/۹۰bc	۱۸/۷۵bc	۲/۵۰ab		دو مرحله ای
۷۵	۵۴/۳۲a	۷۱۳/۷۷a	۴/۲۹a	۰/۳۲۰ef	۲۲/۷۵a	۲۸/۳۳de	۵/۰fg		
۱۰۰	۵۳/۷۱a	۶۴۰/۰۱a	۴/۱۵a	۰/۳۱۰fg	۲۳/۰۷a	۳۰/۰e	۵/۶۲g		
۰	۵۴/۹۸a	۳۸۹/۷۵d	۳/۸۸e	۰/۳۸۳a	۲۰/۵۹e	۱۲/۵a	۳/۷۵cd		
۲۵	۵۴/۹۸a	۴۴۱/۶۵d	۴/۰۳d	۰/۳۵۶bc	۲۱/۳۷d	۱۶/۶۶b	۱/۸۷a		
۵۰	۵۳/۷۹bc	۶۰۶/۷۸abc	۴/۱۳bc	۰/۳۳۰de	۲۱/۹۰bc	۲۱/۲۵c	۳/۱۲bc		سه مرحله ای
۷۵	۵۳/۶۱a	۴۸۰/۴۹cd	۴/۱۳bc	۰/۳۲۶e	۲۱/۸۸bc	۲۶/۸۷d	۴/۵۸ef		
۱۰۰	۵۳/۹۳a	۴۲۵/۹۶d	۴/۱۹b	۰/۳۰۳g	۲۲/۲۴b	۲۷/۹۱de	۵/۰fg		

به طور کلی با توجه با اینکه هدف از کشت دانه های روغنی و از جمله کنجد افزایش میزان روغن قابل استحصال در واحد سطح می باشد، بهترین انتخاب برای تیمار کودی تیماریست که علاوه بر داشتن عملکرد بالا، دارای درصد روغن و عملکرد روغن بالا بود، از طرفی با توجه به در نظر گرفتن اینکه با مصرف کمترین میزان کود بهترین نتیجه حاصل می شود، در این پژوهش بهترین تیمار مصرف نیتروژن در ارتباط با صفات مورد بررسی، تیمار مصرف ۷۵ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص در دو مرحله (پیش از کشت + قبل از گلدهی) معرفی می شود. افزایش عملکرد این تیمار نسبت به تیمار شاهد به علت افزایش تعداد کپسول در بوته و همینطور افزایش وزن هزار دانه بود. نتایج تحقیقات مختلف نیز نشان داده مصرف کودهای شیمیایی تاثیر آنچنانی بر صفات زراعی و اقتصادی از جمله عملکرد دانه و روغن در کنجد نداشتند و حتی در بعضی موارد کاهش درصد روغن دانه را نیز باعث شد که علت آن می تواند کودپذیری کم ارقام محلی باشد که با شرایط محیطی سازگاری یافته اند و یا وجود مقدار کافی از عناصر مورد مطالعه در خاک و یا احتمالاً وجود عوامل محدود کننده دیگر باشد. سطوح نیتروژن تا حدی توانسته است موجب افزایش عملکرد گردد و لذا نیاز کنجد به نیتروژن زیاد بالا نیست. مصرف صحیح کودهای نیتروژن در ارقام اصلاح شده اغلب می تواند سبب افزایش عملکرد دانه و عملکرد روغن دانه شود، به همین علت مصرف مقدار کودهای مورد نیاز در زراعت کنجد باید بر اساس عملکردهای مورد انتظار از توده های محلی در هر منطقه و تخمینی از وضعیت حاصلخیزی خاک (بر اساس سوابق مزرعه) تعیین شود. با توجه به نتایج فوق پیشنهاد می گردد تیمار مصرف کود نیتروژن به مقدار ۷۵ و ۱۰۰ کیلوگرم در هکتار نیتروژن خالص به شیوه مصرف در دو نوبت در قالب طرح تحقیقی- ترویجی در مزرعه زارعین منطقه مورد ارزیابی قرار گیرد. همچنین جهت اتخاذ تصمیمات مناسب بهتر است طرح تحقیقی فوق چندین سال در یک منطقه تکرار و از طرفی در مناطق با شرایط اقلیمی و خصوصیات خاک متفاوت اجرا شود.

منابع

- الحانی، ا. و حقیقت نیا، ح.، ۱۳۸۵. تعیین میزان و زمان مصرف نیتروژن در لاین های کنجد در داراب. خلاصه مقالات نهمین کنگره علوم زراعت و اصلاح نباتات ایران. دانشگاه تهران- پردیس ابوریحان. ۵ تا ۷ شهریور.
- بابائی ابرقویی، غ.، ۱۳۸۲. تاثیر مقادیر مختلف کود نیتروژن و تراکم بوته بر عملکرد کمی و کیفی دو رقم کنجد. پایان نامه کارشناسی ارشد دانشکده کشاورزی دانشگاه شیراز. ۷۱ ص.
- پاپری مقدم فرد، ا. و بحرانی، م.ج.، ۱۳۸۴. تاثیر کاربرد نیتروژن و تراکم بوته بر برخی ویژگیهای زراعی کنجد. مجله علوم کشاورزی ایران. ۱۳۹-۱۳۴(۱).
- خواجه پور، م.ر.، ۱۳۸۳. تولید نباتات صنعتی. انتشارات جهاد دانشگاهی صنعتی اصفهان. ۵۸۰ ص.

- سعیدی، ق.، ۱۳۸۴. تاثیز برخی عناصر غذایی پر مصرف و کم مصرف بر عملکرد دانه و دیگر صفات زراعی کنجددر اصفهان.

مجله علوم و فنون کشاورزی و منابع طبیعی. سال دوازدهم، شماره ۴۵.

- ملکوتی، م.ج. و غیبی، م.ن.، ۱۳۷۹. تعیین حد بحرانی عناصر غذایی موثر در خاک، گیاه و میوه در راستای افزایش عملکرد

کمی و کیفی محصولات استراتژیک کشور. انتشارات نشر آموزش کشاورزی کرج. صفحه ۵.

- **Busari, L.D. and Ajewole, A., 1993.** Effects of planting date of Sesame(*Sesamum indicumL.*) 1 flowering pattern. Tropical Oil Seed Journal.2: 32 – 39
- **Garg, B.K., Kathju, S. and Vyas, S.P., 2005.** salinity-fertility interaction on growth photosynthesis and nitrate reductase activity in sesame. Indian J. Plant Physiol.10:162-1670.,
- **Michelle, G.A., Bingham, F.T., Labanauskas, C.K. and Yermanos, D.M., 1976.** Protein and composition of sesame meal as affected by nitrogen, phosphorus, and potassium nutrition. Soil Sci Society Am. J.40:64-68.
- **Olowe, I.O., 2006.** Effects of varying agronomic practices on some shoot characteristics of sesame (*Sesamum indicum L.*). Research and Development Center (RESDEC).39(2):127-129.
- **OsieBonsu, K., 1997.** The effect of spacing and fertilizer application on the growth yield components of sesame (*sesame indicum l.*). Act Hort(ISHS) 53: 355-374.
- **Osman, H.E., 1993.** Response of sesame cultivars to plant density and nitrogen in Sudan central Railand. Arab Gulf J. Scient. Res. 11: 365-376.
- **Palaniappan, S.P., Jeyabal, A. and Chelliah, S., 1999.** Evaluation of Integrated Nutrient Management in Summer Sesame (*Sesamum indicum L.*). Sesame and Safflower Newsletter, No. 14.
- **Ramakrishnan, A., Sundaram, A. and Appavoo, K., 1994.** Influence of fertilization on yield and components of sesame (*sesamum indicum L.*). Madras Agriculture Journal Vol. 81. No. 12: 696-698.
- **Rao, P.V., 1993.** Oil production function and economic optima for sesame from irrigation,nitrogen and phosphorus. Annals agric. Res. 14(2),136-142.
- **Singh, M.L.G. and Gutta, N.K., 1960.** Effect of N,P and S on the Yield and Oil content Of sesame. Indian j. Agron.4: 176-181.
- **Subramanian, A., Sankaran, S. and Kulandaiveiv, R., 1979.**Yield response of sesamum to nitrogenous fertilizer application. India Agriculturist . Vol. 23., No.1: 43-48.

Evaluating the Effects of Amounts and Different Times of Nitrogen Consumption on Quantitative and Qualitative Traits in Sesame (*Sesamum indicum* L.) in Behbehan Province

Mehrnoosh Garshasbi^{*1}, Mohammad Reza Dadnia² and Mohammad Reza Rafie³

- 1) M.Sc Student, Islamic Azad University, Khuzestan Science and Research Center, Faculty of Agronomy
2) Assistant Professor of Faculty of Agronomy, Khuzestan Science and Research University
3) Head of Behbehan Agricultural Research Station

*Corresponding author Mehrnooshg2009@yahoo.com

Received: 2011/01/13

Accepted: 2011/06/12

Abstract

In order to evaluate the effects of different amounts and dates of Nitrogen consumption on the quality and quantity of yield this experiment was carried out in a factorial experiment based on randomized complete block design with three replications in Behbehan. The first factor was Nitrogen five levels of (0, 25, 50, 75 and 100 kg ha) with an Urea source and the second factor was two levels of Nitrogen consumption on different dates. First treatment fertilizer was used in two stages (pre cultivation + pre flowering), and the second treatment in three stages (pre cultivation+ pre flowering + pre week before capsule) at equal consumption. The results showed that the best treatment in seed yield and seed oil yield was related to the consumption of 75 kg of pure Nitrogen in the two phases. In some traits such as plant height and number of sub- branch, it was observed that with the increase of Nitrogen quantity a significant increase in these two traits was obtained. The study showed, the higher use of Nitrogen increased the percentage of pollution of sesame plant death and filody. As a result, the most part of pollution was obtained at treatment of 100 kg ha⁻¹ of pure Nitrogen. Since the best choice for fertilizer treatment is a treatment that in addition to a high operation has a high percentage of oil and oil yield, the above results and the fact that the best treatment, is a treatment that obtains best results with the lowest fertilizer consumption. In this research, the best treatment for Nitrogen use regarding traits under evaluation, the treatment that used 75 kg ha Nitrogen in two stages (pre-cultivation + pre-flowering) was introduced.

Key words: Sesame, Nitrogen, Seed yield, Oil percent, Oil seed yield